

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Landstinget. № 43.

Anden Session.

21de Møde.

Torsdagen den 7de November.

(Fortsat).

Nyholm (fortsat): Og et saadant Forslag vil jeg dobbelt lægge det ærede Thing paa Sinde at antage efter den Afstemning, som tidligere har fundet Sted; thi naar Fæsterne nu ikke kunne faae Jagten, vil det være i høj Grad billigt, at man søger saameget som muligt at værne om deres Brugret, og Ingen tør dog negte, at dette Forslags Tendents gaaer ud paa at værne derom. Derfor skal jeg paa det Varmeste anbefale nærværende Forslag, at man antager det og søger at modificere og forbedre det til 3die Behandling saa meget som muligt; maaskee vil det da vise sig, at dette Forslag i sine practiske Følger kan virke gavnligt og bringe Velstignelse for Landet.

Kirk: Ingen skal være villigere, end jeg til at værne om Fæsternes Ret og sørge for, paa alle mulige Maader, at de blive holdte skadesløse for enhver Uret, for enhver Skade, der maatte tilføies deres Jord paa denne Maade; men jeg kan ikke troe, at man kan kalde det en Uretfærdighed mod de Jagtberettigede, at Dyrene erklæres fredløse. Vi have jo her oftere hørt, at Størrelsen af de Summer, der vilde blive indbetalte for Jagtens Afløsning, ere saa høist ubetydelige, at de ikke ere værd at omtale, og det antager jeg for givet, idet vi have Exempler paa, at Jagten er blevet afløst mod en Betaling af circa 1 Mrk. pr. Tønde Hartkorn, og det maa være en Bagatel for den Jagtberettigede, om han faaer denne Mark for Jagtens Afløsning for en Tønde Hartkorn eller ikke. Jeg kan derfor ikke skjønne, at der er noget mere probat Middel til at faae Agerbrugeren sikret sin Ret,

at der fredes om Marken, end at Bildtet gøres fredløst, uden at der betales Noget derfor i Erstatning.

Dreier: Jeg skal tillade mig at slutte mig nærmest til den ærede 5te Landstingsmand for anden Kreds (Borgen). Jeg troer at Lovudkastet, saaledes som det nu foreligger, uden en Forandring i den af den nævnte Landstingsmand antydede Retning, er aldeles utilfredsstillende, og jeg troer, at det bliver ikke synderlig mere tilfredsstillende ved den Tilføining, som dette Ændringsforslag indeholder. For mig staaer det egentligt væsentlig kun som Noget, der vil kunne bidrage til, at Lovforslaget, naar det bliver til Lov, maaskee kan modtages med blidere og venligere Følelser, ligesom man sætter et behageligt Kryderi paa en ildesmagende Medicin, for at faae den til at glide ned. Jeg feiler maaskee, men jeg troer med Hensyn til den Betydning, det skulde have til at gjøre Forslaget mere tilfredsstillende, at Ændringsforslaget i denne Henseende i Virkeligheden ikke udretter Noget.

Nyholm: Efterat det foreliggende Spørgsmaal er bleven drøftet saa vidtløftigt og omhyggeligt fra flere Sider, skal jeg afholde mig fra videre at berøre noget af de enkelte Puncter med Hensyn til dette Spørgsmaal, navnlig med Hensyn til det foreliggende Udkasts § 7 og det dertil stillede Ændringsforslag. Der er derimod saavel idag som ved tidligere Leilighed blevet omtalt eller rettere berørt et Punkt i Forhandlingerne; hvorom det ikke forekommer mig, at de ærede Talere have havt den Anskuelse, som jeg nærer desangaaende, og hvilket jeg derfor skal tillade mig i et Par Ord at berøre. Naar det nemlig er anseet for ønskeligt i Markfredens Interesse, at der skulde gives en almindelig Tilladelse til at skyde — hvilket synes at ville fremgaae af det Ændringsfor-